Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-1021
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. S.M. Oei, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 10 juni 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij N.V. h.o.d.n. Movir, gevestigd te 's-Gravenhage, verder te noemen de verzekeraar
Datum uitspraak	: 1 december 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Verjaring. Consument vordert vernietiging van de wijziging van de eindleeftijd van de verzekering van 65 naar 60 jaar en uitkering tot haar 65ste jaar. De commissie oordeelt dat de vernietigingsvordering is verjaard. De vorderingen worden afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de verzekeraar; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de verzekeraar.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft per 1 juni 1988 via haar toenmalige tussenpersoon [tussenpersoon X] een arbeidsongeschiktheidsverzekering (hierna: 'de verzekering') bij de verzekeraar afgesloten met als verzekerd beroep 'dierenarts' en een eindleeftijd van 65 jaar.

2.2 Op 13 mei 1993 heeft de consument op haar verzoek een fysiek gesprek gehad met een nieuwe tussenpersoon, [tussenpersoon Y] (hierna: 'tussenpersoon [tussenpersoon Y]') over de verzekering.

2.3 Vervolgens heeft de verzekeraar op 14 mei 1993 een door de consument ondertekend wijzigingsformulier (hierna: 'het wijzigingsformulier') ontvangen, gedateerd 5 mei 1993, met het verzoek de eindleeftijd van de verzekering te wijzigen naar 60 jaar. Op dit formulier stond [tussenpersoon Y] vermeld als tussenpersoon die de verzekering van de consument behartigt.

2.4 Bij brief van 1 juni 1993 heeft de verzekeraar aan de consument bevestigd dat de verzekering per 14 mei 1993 is gewijzigd en per die datum is ondergebracht bij [tussenpersoon Y]. Bij deze brief heeft de verzekeraar een aangepast polisblad bijgevoegd waarop de eindleeftijd is gewijzigd naar 60 jaar.

2.5 Op 18 april 1994 heeft de consument zich arbeidsongeschikt gemeld bij de verzekeraar. Sindsdien heeft de consument tot 1 januari 2021 uitkering ontvangen van de verzekeraar.

2.6 Op 27 juni 2020 heeft de consument de leeftijd van 60 jaar bereikt. Vervolgens zijn per 1 januari 2021 de verzekering en de uitkering beëindigd.

2.7 Op 3 juli 2020 heeft de consument de verzekeraar meegedeeld dat het nimmer haar bedoeling was de eindleeftijd van de verzekering naar 60 jaar te wijzigen en verzocht om de eindleeftijd daarom weer aan te passen naar 65 jaar. De verzekeraar heeft niet aan haar verzoek voldaan.

De klacht en vordering

2.8 Naar de commissie begrijpt, vordert de consument ongedaanmaking (in juridische term: 'vernietiging') van de wijziging van de eindleeftijd van de verzekering van 65 naar 60 jaar, en daarmee herstel van de verzekering per 1 januari 2021. Daarnaast vordert de consument uitkering onder de verzekering tot de eindleeftijd van 65 jaar.

2.9 De consument voert ter onderbouwing van haar vorderingen kortweg het volgende aan. De consument stelt dat de wijziging van de eindleeftijd van de verzekering van 65 naar 60 jaar in 1993 niet haar bedoeling was en deze wijziging op oneerlijke wijze tot stand is gekomen. Ten eerste omdat de consument het wijzigingsformulier onder druk van [tussenpersoon Y] op een vermoeide avond heeft ondertekend, terwijl een wijziging van de eindleeftijd niet voordelig voor haar als dierenarts zou zijn.

Daarnaast zijn de data op het wijzigingsformulier onjuist en heeft de consument geen enkele mogelijkheid gehad om de wijziging terug te draaien. Bovendien heeft de consument geen kopie van het wijzigingsformulier ontvangen. Gelet hierop had de verzekeraar niet zonder navraag te doen bij de consument de eindleeftijd van de verzekering mogen wijzigen.

De consument heeft de verzekeraar hierover pas na 27 jaar ingelicht, omdat zij bang was dat de verzekeraar de verzekering of de uitkering zou aanpassen.

Het verweer

2.10 De verzekeraar heeft inhoudelijk verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Het meest verstrekkende verweer in dit kader is dat de vordering van de consument tot vernietiging van de wijziging van de eindleeftijd van de verzekering is verjaard. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Verjaring

3.1 De commissie merkt op dat de verzekeraar een beroep doet op verjaring op grond van artikel 3:52 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: 'BW'). Dit artikel gaat over verjaring van rechtsvorderingen tot vernietiging van een rechtshandeling. Voordat de commissie toekomt aan de verdere inhoudelijke beoordeling van de klacht, moet zij eerst beoordelen of de vordering van de consument tot vernietiging van de wijziging van de eindleeftijd van de verzekering van 65 naar 60 jaar verjaard is. De commissie oordeelt dat dit het geval is en licht haar oordeel hierna toe.

3.2 De commissie vat de eerste vordering van de consument onder randnummer 2.8 in samenhang met haar stellingen onder randnummer 2.9 op als een vernietiging van de wijziging van eindleeftijd van de verzekering op grond van – in juridische termen – 'misbruik van omstandigheden' en/of 'benadeling'.

3.3 Op grond van artikel 3:52 lid 1 onder b BW verjaart de rechtsvordering tot vernietiging van een rechtshandeling wegens misbruik van omstandigheden drie jaren nadat deze invloed heeft opgehouden te werken. In geval van benadeling verjaart volgens artikel 3:52 lid 1 onder c BW een dergelijke vordering drie jaren nadat de benadeling is ontdekt.

3.4 De consument stelt dat zij op 13 mei 1993 door [tussenpersoon Y] onder druk is gezet om het wijzigingsformulier te ondertekenen terwijl zij vermoeid was. Dit door de consument gestelde 'misbruik van omstandigheden' heeft alleen die dag plaatsgevonden.
Dit betekent dat de verjaringstermijn van drie jaren dus in elk geval per 14 mei 1993 is gaan lopen en deze per *14 mei 1996* is verstreken. Verder volgt uit het dossier dat de consument bij brief van 1 juni 1993, met een bijgevoegd aangepast polisblad, door de verzekeraar is geïnformeerd over de wijziging van de eindleeftijd van de verzekering naar 60 jaar.

Dit betekent dat de consument in ieder geval op 1 juni 1993 op de hoogte was van de doorgevoerde wijziging van de eindleeftijd en daarmee van de gestelde 'benadeling', waardoor de verjaringstermijn van drie jaren per 1 juni 1993 is gaan lopen en op *1 juni 1996* is verstreken.

3.5 Nu de consument haar klacht over de wijziging van de eindleeftijd pas in *juli 2020* kenbaar heeft gemaakt bij de verzekeraar, is haar rechtsvordering tot vernietiging van de wijziging van de eindleeftijd van de verzekering wegens misbruik van omstandigheden en/of benadeling dus verjaard.

Geen vordering tot uitkering

3.6 Gelet op het voorgaande gaat de commissie uit van een eindleeftijd van de verzekering van 60 jaar. Op grond van de tussen partijen geldende algemene voorwaarden eindigt de verzekering op de laatste dag van het kalenderjaar waarin de verzekerde de overeengekomen eindleeftijd heeft bereikt en bestaat er vanaf dan geen recht meer op uitkering onder de verzekering. Uit randnummer 2.6 volgt dat de verzekeraar dienovereenkomstig heeft gehandeld. Dit betekent dat de consument geen vordering tot uitkering onder de verzekering meer heeft.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.